

Namiętność duchowa

Nie chodzi tu o proste recepty, chodzi o drogę biblijną. Droga ta jest z jednej strony drogą radości, ponieważ Bóg pragnie rozpać nasze serca i uczynić nas przydatnymi do realizacji swoich planów, ale jest to również droga, która często bywa nieprzyjemna i zmusza nas do głębokiego spojrzenia w głąb siebie.

A. Osobiste uwagi (Peter Blaser)

Wprowadzenie

Nie wiem, jak to wygląda w twoim przypadku, jeśli chodzi o duchową pasję. Jak często już się nad tym zastanawiałeś, jak często tego pragnęłaś, jak często ci się nie udawało, jak często byleś rozczarowany, zrezygnowany? A może nigdy wcześniej nie zajmowało cię to i teraz jesteś bardzo zadowolony, pełen oczekiwań?

Cóż, z duchową pasją często obchodzi się jak z książką kucharską. Musisz zrobić to i tamto, a wtedy będziesz miał duchową pasję. Jedno musimy stwierdzić bardzo jasno: duchowa pasja to nie aktywizm! Duchowa pasja to nie wysiłek, aż język zacznie się walić o podłogę! Duchowa pasja to relacja! Namiętność duchowa ma wiele wspólnego z miłością – ale nie z miłością, jaką my, ludzie, często rozumiemy. Namiętność duchowa może doprowadzić nas do granic wytrzymałości. Namiętność duchowa może na zewnątrz wydawać się bardzo spokojna. Namiętność duchowa może wyrażać się emocjonalnie. Sposób przejawiania się duchowej pasji zależy również od naszego typu osobowości.

Gordon MacDonald powiedział: „Pamiętam moje nastawienie, gdy inni ludzie przychodzili do mnie z określonymi wyobrażeniami na temat duchowej pasji. Miałem po prostu naśladować to, co zadziało u nich. Jako młody człowiek wypróbowałem chyba z tuzin różnych technik. Z zapalem robiłem wszystko, co mi

nakazano. Jednak wyniki – o ile w ogóle jakieś były – były tylko krótkotrwałe i odkryłem, że nie ma żadnych skrótów, żadnych sztuczek, żadnych łatwych dróg, by pielęgnować bliską relację z Bogiem i utrzymać pasję, która niesie nas przez podróż naszego życia.

Nie chodzi tu o proste recepty, chodzi o drogę biblijną. Ta droga jest z jednej strony drogą radości, ponieważ Bóg pragnie rozpalić nasze serca i uczynić nas przydatnymi do realizacji swoich planów, ale jest to również droga, która często bywa nieprzyjemna i zmusza nas do głębokiego spojrzenia w głąb siebie.

Powołanie to dopiero początek

W historii naszego życia z Jezusem istnieje przecież jasno określony początek: nowe narodzenie, czyli nawrócenie oraz przyjęcie Jezusa jako osobistego Pana. Dzięki temu aktowi Duch Święty zagościł w naszym życiu. Oznacza to, że jesteśmy:

- dziełem Boga
- świątynią Boga
- solą i światłem
- Nieskończenie cenni, kochani, doceniani, szanowani
- współpracownikami Boga, Jego posłańcami
- Święci
- Umiłowani
- Domownicy i współobywatele
- Powołani
- Partnerzy Boga, Jego przyjaciele
- Odkupieni
- Współdziedzicami
- Posłańcy
- Wybrani
- Dzieci Boże
- Sprawiedliwi
- zapisani w Księdze Życia
- doskonali w Chrystusie
- członkowie Ciała Chrystusa
- zapieczętowani Duchem Bożym

Mamy:

- dostęp do Boga
- żywą nadzieję – perspektywę
- życie wieczne
- orędownika u Boga

Co wywołują w tobie te biblijne fakty? Pozwól, by upoważnił cię Ten, który stworzył cały kosmos. Z tego pierwszego kroku i świadomości bycia dzieckiem Bożym rodzi się pierwsza miłość, a także płomienna pasja. Dlatego ważne jest, abyśmy nieustannie przypominali sobie o tym. W prawdziwym, głębokim uwielbieniu nasze serce również się rozgrzewa, a ta miłość jest karmiona – bo każda miłość potrzebuje pokarmu! Aby osiągnąć, odzyskać lub po raz pierwszy doświadczyć tej pasji, konieczny jest proces wzrostu – choć Bóg może też nagle całkowicie ogarnąć kogoś – ale nawet wtedy następują procesy wzrostu. Bóg pragnie coraz bardziej kształtować nas zgodnie ze swoimi zamysłami – a te zamysły są dla nas zawsze tym, co najlepsze. (Rz 8, 28) Historia Jakuba w Penuelu dostarcza nam kilku ważnych spostrzeżeń na temat Bożych zasad 1 Mz 32, 25-32

- Oszustwo i podstęp Jakuba w celu uzyskania błogosławieństwa pierworództwa stanowią początek długiego procesu nauczania, przez który Bóg prowadzi Jakuba.
- Jakub jest w drodze, by uporządkować swoje życie
- Nad rzeką Jabbok rzuca się na niego jakaś postać. Jakub musi mieć wrażenie, że chodzi o jego życie
- Rozpoczyna się zacięta walka – żadna ze stron nie ustępuje
- Jakub spotyka Boga i otrzymuje nową tożsamość

Duchowa pasja wiąże się z moim wyobrażeniem o Bogu!

Czy to, że Bóg tak do nas przemawia, pasuje do naszego wyobrażenia o Nim? Tak, że wydaje nam się, jakby chciał nas zabić? Myśl, że Bóg rzuca się na nas, poddaje nas ciężkiej próbie, nęka i naraża na niebezpieczeństwo, nie jest nam zbyt bliska.

- Powszechnym, ale jednostronnym i niezbyt głębokim wyobrażeniem jest: Bóg miłości – czyli niesamowicie miły. Miłość szybko kojarzy nam się z „miłym”, „przyjaznym”, a w głębi duszy – z „w końcu nieszkodliwym”, zgodnie z mottem:

Dobry dziadek, zupełnie głuchy. Obraz nieszkodliwego Boga nigdy nie był prawdziwy.

- Miłość Boga objawiona w Jezusie na krzyżu nie jest miłą, nieszkodliwą miłością. Jest to najgłębsza, dramatyczna, „brutalna” miłość! Jezus, Jego Syn, musiał umrzeć w męczarniach! Bóg pogrąża swojego Syna, a tym samym swoje własne serce, w najgłębszej otchłani. To jest miłość – po to, abyśmy stali się wolni!

(W. Kopfermann)

- Obraz miłego, kochającego Boga, dobrego kumpla, nie jest zgodny z Biblią, a z drugiej strony nie odpowiada naturze i sercu Boga.
- Bóg jest i pozostaje dobrym Pasterzem, który dokłada wszelkich starań, by prowadzić swoje stado właściwą drogą. Pasterz czyni to za pomocą okrzyków, wabienia, idzie na czele, ale w zależności od sytuacji i owcy – również za pomocą kija i swojego psa. Podobnie kochający, dobrzy rodzice muszą czasami podejmować surowe środki, aby w dłuższej perspektywie zapewnić swojemu dziecku prawdziwą pomoc.

Prawdziwa, głęboka miłość musi czasem być również bolesna.

- Bóg jest jednak również Bogiem, który mówi: „Idźcie i odpocznijcie trochę!” (Mk 6, 31)

Bóg nie jest Bogiem, który nieustannie wymaga zaangażowania – Bóg pragnie relacji, a z niej wynikających naszych działań zgodnych z Jego wolą.

- Bóg jest dobrym Ojcem, który oddał za ciebie wszystko; jest Ojcem, który obdarza dobrymi darami. Jest Bogiem, który przyjął cię jako swoje dziecko i który pragnie obdarzyć cię całym swoim bogactwem. Nie chce ci go odmawiać. Problem polega na tym, że często mamy inne wyobrażenia o bogactwie, obfitości oraz dobrym i wartym przeżycia życiu niż ten dobry Ojciec!

Nasze wyobrażenia o Bogu są w dużym stopniu ukształtowane przez nasze wyobrażenia o społeczeństwie. W naszym zachodnim świecie bogactwo, uznanie, zdrowie, konsumpcja, wolność – to symbole spełnionego, dobrego i wartego przeżycia życia.

Można doświadczać niedostatku, godzić się z wyrzeczeniami, można rezygnować z pewnych rzeczy, można żyć w cierpieniu i trudnościach, zarówno wewnętrznych, jak i zewnętrznych, a mimo to prowadzić spełnione, pełne wdzięczności, sensowne i bogate życie! Nie ma tu żadnej sprzeczności! (Flp 4, 12)

Jakie wyobrażenia o Bogu kształtują twoją relację z Nim?

Kiedy Bóg prowadzi nas do życia w większej pełni (z której wynika również duchowa żarliwość) – a tego właśnie pragnie (J 10, 10; Kol 2,10) – to droga ta nie przebiega prosto, łagodnie pod górę, lecz prowadzi przez pęknięcia, przez rozbicia. On wprowadza nas w sytuacje trudne, pogrąża nas w kryzysach i spotyka się z nami właśnie w nich. Wyznaniem Hioba po okresie ciężkich cierpień były słowa: „Słyszałem o Bogu tylko z opowieści, ale teraz moje oczy ujrzały Ciebie!” (Hiob 42, 5). Ale On spotyka nas również na „Górze Przemienienia”, gdzie możemy ujrzeć Jego chwałę. Bóg ma wiele możliwości, nie daje się ograniczyć!

Wszyscy posłańcy, których Bóg naprawdę wykorzystał, przechodzili przez takie okresy, aby stać się owocnymi i pozwolić się prowadzić Bogu. Kilka przykładów:

- Piotr – zaparcie się – upokorzenie – poznanie samego siebie – wcześniej sam się przepasowałeś – teraz inny cię przepasze i poprowadzi tam, gdzie nie chcesz
- Eliaz – depresja – pragnienie śmierci pod krzakiem

Jeremiasz – przeklął dzień swoich narodzin

- Paweł – choroba i słabość, kamienowanie, biczowanie itp.
- Hudson Taylor – przygnębiony, zniechęcony
- John Wesley – przeszkadzająca żona, opór
- Spurgeon – drwiny, wrogość
- Wilhelm Pahls – śmierć żony
- Kryzysy osobiste???
- itd. itd.

Bóg nas kocha (choć brzmi to cynicznie i surowo) – być może nigdy tak namacalnie, jak w tych chwilach, kiedy wkracza w nasze życie i pozwala nam przechodzić przez najtrudniejsze próby. Sytuacje, w których dochodzimy do granic naszych możliwości i nie wiemy, co dalej – kiedy robi się naprawdę ciężko – kiedy mamy wrażenie, że jakaś potężna postać rzuca się na nas! – tak jak musiało

to wyglądać w przypadku Jakuba nad rzeką.

Kto pragnie życia w większej pełni, ten zostanie poprowadzony przez pęknięcia i rozbicie. (W. Kopfermann)

Zanim Bóg obdarzy nas swoją pełnią, prowadzi nas w ubóstwo. Zanim pozwoli nam doświadczyć dnia, prowadzi nas w noc. (W. Kopfermann)

Duchowa pasja nie polega na płynieniu na fali sukcesu i euforii, lecz na pozostaniu wiernym nawet w rozbiciu, na uczynieniu Bożych interesów moimi interesami, na wierze w Boga, że On nas głęboko zaspokaja i wypełnia, na powierzeniu Bogu swojego życia. To wymaga odwagi! Uczynienie interesów Boga moimi interesami prowadzi jedynie przez złamanie mojego „ja”.

Ps. 51, 19; Ps. 34, 19; Ps. 147, 3; Ez. 6, 9

Zanim Bóg zaprowadzi nas na szczyty wiary, prowadzi nas do najgłębszych dolin próby – abyśmy pozostali zależni od Niego!

Co wywołują w tobie te rozważania? Strach? Odrzucenie?

To normalne - ale jest to przejaw braku zaufania do Boga, że naprawdę uczyni twoje życie bogatym.

1. **Podstawowa zasada biblijna** (zobacz plik PDF)
2. **Kluczowe spostrzeżenie Jakuba**(zobacz plik PDF)
3. **Kluczowe pytanie (lub konsekwencja)**(zobacz plik PDF)
4. **Być pełnym duchowej pasji oznacza polegać na Bogu!**(zobacz plik PDF)
5. **Niech Bóg was błogosławi!**(zobacz plik PDF)
6. **Radość - uczucie - miłość - pasja** (zobacz plik PDF)

Rozwijać w sobie pasję do Jezusa

- Poznać Boga
- Uporządkować relacje

- Proś Boga o pasję
- Cierpliwość
- Koniec czy początek

Krótko i zwięźle, a właściwie bardzo prosto:

Szczera modlitwa, w której oddajemy Jezusowi panowanie nad naszym życiem, zaufanie, że On wleje w nasze życie całą swoją pełnię, bez względu na to, co, kiedy i jak się wydarzy, oraz prośba o żarliwą miłość do Jezusa – Bóg z pewnością ją wysłucha, a jej owocem będzie duchowa żarliwość!

Pełna treść artykułu znajduje się w pliku PDF

Namiętność duchowa

Testy pasji

Osobisty test pasji zespołowej

Pasja w zespole

Bibliografia:

„Aufatmen” 1/96; Wolfram Kopfermann; „Zerbruch und Fülle, Gott in der Tiefe begegnen”

„Aufatmen” 1/96; Jack Deere: Umysł i serce, odnalezienie nowej pasji

Powrót do pierwszej miłości; Gordon MacDonald, Projekt J

Źródło:

Treść / Autor: Regionalny weekend dla liderów, 4–5 listopada 2000 r., Peter Blaser, Związek Ewangelickich Szwajcarskich Grup Młodzieżowych (BESJ)

prawa autorskie: www.besj.ch

Zdjęcie: www.Juropa.net